ŞAKA

— Tarihi eserler tamir edilecekmiş!..

— Aman, annen duymasın kızım, bu zamanda onun tamir masraflarına da dayanılır mı?..

DÜNYA KARİKATÜRLERİ

— Ne o, yine bir roh mu yaptırdın!.. Kocan bu kadar parayı nereden buluyor?..
— Vallahi kardeşim ben biraz müsrifim amma, her şeyi öyle inceden inceye araştırmam!..

Delikanlı — Şimdi sana sarılsam ne yaparsın?..
Genç kız — Tabii bağırırım amma, bugün fazla üşümüşüm, sesim pek kısık!...

KISKANÇ KOCA!..

— Dolaba sakladığın bu herifler de kim oluyor?..
— Yemin ederim kocacığım, hepsi de kuzenimdir!..

USLU KIZ!..

Delikanlı — Dün gece sizi rüyamda gördüm!..
Kız — Herhalde ya annem, yahut babamla beraberken görmüşsünüzdür.. Çünkü onların haberi yokken sizinle görüşmeme imkân yoktur.

Sayı: 226, Sene: 5, Cilt: 9 Fiatı 15 Kuruş 27 ŞUBAT 1945

SAHİBİ:
A. CEMAL ERKSAN
İdarehane: İstanbul: Ankara Caddesi No. 71, İkinci kat Hususi Daire
Telefon: 21649 ● Posta kutusu 364
Telgraf adresi: İstanbul ŞAKA

ŞAKA

ABONE ŞARTLARI
TÜRKİYE İÇİN: Seneliği 750, altı aylığı 375, üç aylığı 190 kuruştur.
YABANCI MEMLEKETLER İÇİN: Seneliği 12 lira, altı aylığı 6 lira.
Üç aylık abone kaydolunmaz.

● HER HAFTA SALI GÜNLERİ ÇIKAR EDEBİ MİZAH GAZETESİ ●

HANGİ BİRİNE ŞAŞMALI!..

— Ayol bu şapkanın neresine 75 lira istiyorsun, bu alelâde bir şapka!..
— Öyle amma, görmüyor musunuz üstünde üç demet çiçeği var bayancığım!...

BALIK PAHALILIĞINDA:
— Aman balıkçıbaşı bu fiyatlar da ne?.. Daha Nisana bir ay var, (Puvason Davril) e pek erken başladınız!..

200 KÜRK..

Son hafta içinde «Cumhuriyet» arkadaşımızda bir ilân çıktı. Büyük bir alâka ile karşılanan bu ilân Toprak Mahsulleri Ofisi Umum Müdürlüğünden verilmişti.

Lâkin buraya kadar işte hiç bir fevkalâdelik yoktur. Mesele buradan sonra başlıyor. Zira bu ilânda bütün bekçilere kürk giydirileceği bildiriliyor. İlk parti olarak da 200 kürk açık eksiltmeye konuluyordu.

Nihayet Toprak Ofisin de «ye kürküm ye..» vecizesine iman ederek bekçilerine bundan birer tane dağıtmasına doğrusu pek sevindik. Zira herhalde dağda, bayırda gezen bekçilerin de — Beyoğlunda bir sinemadan ötekine giderken üşüyen bayanlar kadar — hattâ daha fazla kürke ihtiyaçları olduğu muhakkaktır.

Ancak zihnimizi bir şey kurcalıyor. Bu ilânı büyük bir merakla okuyan bazı genç kadınların aklına şöyle bir sual gelebilir: Acaba Toprak Ofisi kadın bekçi almıyor mu?

Ve evlerde yapılan kavgalar arasında şöyle bir kadın sesi yükselebilir:

— Herif!.. herif!.. bütün mahalledeki komşuların kürkleri var... Vallahi, billâhi, tallahi, iki gözüm çıksın ki ben de gidip Toprak Ofise bekçi yazılacağım!..

●

KÜRKLÜ MEMURİYET..

Eskiden erkeklere işlerinden dolayı pek fevkalâde zamanlarda kürk giydirilirdi.

Meselâ ya 1939, ya 1940 yıllarında kıymetli ilim adamımız Fuad Köprülüye Pariste, Sorbon Üniversitesinde merasimle kürk giydirilmişti. Hatta buna giydirilmek te denilemez. Çünkü kendisine hediye edilen kürk bayanların manşonu kadar bir şey olduğu için üstadın ancak omuzcuklarını örtebilmişti.

O zaman gazetelerde, mecmualarda şöyle karikatürler çıkmıştı: Kadın kocasına bağırıyor:

— Herif... ne duruyorsun?.. Sen de çalış, mekteplerde medreselerde imtihanlar ver de Sorbondan kürk al... yoksa karışmam!..

Hem o zaman gürültüler uyandıran kürk el kadardı. Bu seferki koca kürklerin tesiri ne olacak acaba?

Artık asrımızın «kürk asrı» olduğuna sahiden iman etmemiz şarttır...

●

EV ARANIYOR...

Çivi çiviyi söker derler. Aynı hafta içinde çıkan başka bir ilânı hatırladık. Bunda şöyle denilliyordu:

«**Apartıman aranıyor** — Taksimle Şişli arasında dört, beş odalı gürültüsüz bir apartman aranmaktadır. Her türlü konforu olması şarttır. Manzarası güzel ve kirası ucuz olmalıdır. Telefonu olanlar tercih edilir.»

Ne kadar nikbin bir vatandaş değil mi?.. İlân sahibinin etrafını gül penbe gördüğü ne kadar belli..

Yalnız bir şeyden şüphelendik : acaba bu ilân 6 sene evvel yazılmış da, gazetenin mürettiphanesinde bunca zaman kaldıktan sonra yanlışlıkla mı basıldı?.

Şişli ile Taksim arasında 4-5 odalı, fevkalâde manzaralı gürültüsüz ve nihayet ucuz apartman arayan, bu arada telefon isteyen vatandaşımız kim bilir ne kadar çok mektup almıştır.

●

BİR BİLMECE

Bir bilmece söylediler. Şöyle:

Başım döndü bulamam — karanlık bir yerde mahbus, alamam — beyaz camdan bir armut - sen onu artık unut..»

Nedir bilin bakalım?.. Ben akıl edemedim. Söylediler:

«Ampul» müş!.. Hakikaten öyle değil mi? «Başım döndü bulamam» doğru!. hep arıyoruz. «Karanlık bir yeri mahbus, alaman» o da doğru... karaborsada ampuller!.. nasıl alınır?.. «Beyaz camdan bir armut» ... şekli de hakikaten öyledir. «sen onu artık unut!..» zaten unuttuk gitti..

Ne kadar açık bilmece değil mi?. Fakat yine aklım ermedi. Çünkü İstanbulda ampul meselesi hakikaten akıl sır ermez bir bilmece oldu.

●

NİÇİN GÖTÜRMÜŞLER?..

Bir ampulcüye sormuşlar:

— Nedir bu hal?. Kâh pil saklarsınız, kâh elektrik eczası... bu sefer de ampulleri karaborsaya götürmüşsünüz. Ne yapıyorsunuz böyle?.

— Ne yapacağız... Karaborsayı aydınlatıyoruz. Kapkaranlık borsa... bir kaç ampul ,birkaç pil götürmüşsek çok mu?..

Ampulleri; aydınlatmak için Karaborsaya götürenler unutuyorlar ki —yine ampulsüzlükten dolayı— bizim evler kararıyor...

Hem öylesine ampul karaborsaya gidiyor ki aklımıza şöyle bir şey geliyor: acaba bu kadar ampulle karaborsacılar şehriâyin mi yapıyorlar orada?..

Karaborsacıların elindeki esrarengiz ampullerin aydınlatılması yakındır..

Şakacı

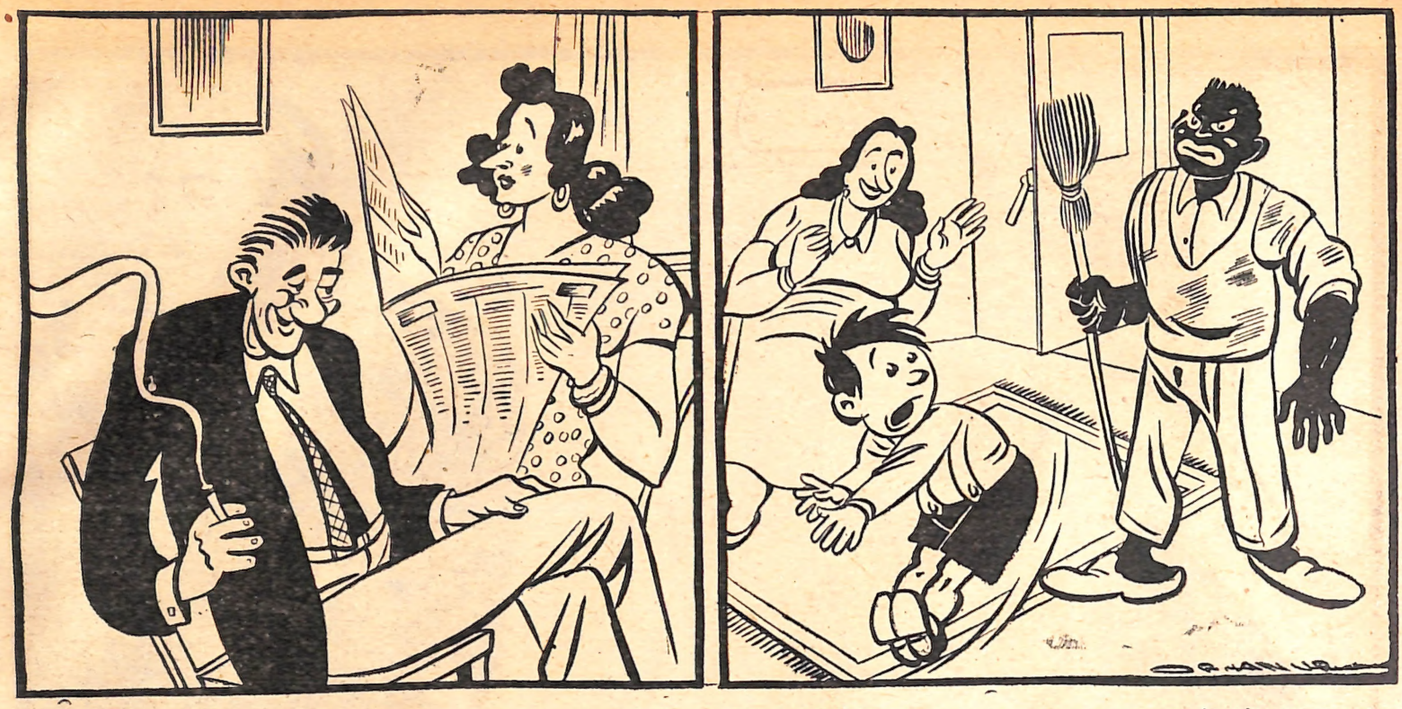

Kadın — Bir Amerikalı doktora göre aşk bir hastalıkmış!.. Acaba tedavisi var mı?..

Erkek — Elbette var karıcığım... Kürk-manto, mantar-papuç, şapka, kostüm alınca derhal geçer!...

HERKES EVİNİN BACALARINI TEMİZLİYECEK

— Gazetelerden —

Çocuk — A... Yamyam geliyor anneciğim!..

Kadın — Oğlum o yamyam değil, baban!.. Şimdi bacayı temizledi...

Kupon Borsası

Fantezi 2 Perde

Vak'a Mısır çarşısında geçer.

— BİRİNCİ PERDE —

1. Borsacı — Kupon alırım baylar, memur kuponu alırım bayan, doğum alırım, aynî yardım alırım...

2. Borsacı — Alırız alırız... Bayım bayım, aynî yardım mı? Alalım...

Bay — Hayır, memur kuponu... On beş liralık...

2. Borsacı — Alalım bayım, on sekiz...

1. Borsacı — On dokuz...

2. Borsacı — On dokuz buçuk...

1. Borsacı — Yirmi...

Bay — Yok mu artıran ? Yirmide kaldı.. Yirmiye gidiyor... Saaaat...tımmm...

1. Borsacı — Buyurun yirmi lirayı... Bayan, bayan efendi... Kupon alıyoruz...

Bayan — Ya... Kaça?

1. Borsacı — On beşlik mi?

Bayan — İki tane.. Otuzluk yani.. Canım işte şu memurlara aynî yardım karşılığı olarak kumaş almak için her ay verilen on beşer liralık kuponlardan...

3. Borsacı — Ben ikisine kırk iki veriyorum...

2. Borsacı — Ben kırk beş...

1. Borsacı — Elli...

3. Borsacı — Elli beş...

Bayan — Size sattım.. Verin elli lirayı..

— İKİNCİ PERDE —

1. Borsacı — (Üçüncüyü kastederek) Bu da nereden çıktı yahu?

2. Borsacı — Sorma, ocağımıza incir dikecek.. Ama dur sen, ben onun hakkından gelirim... Şimdi görürsün!..

— ÜÇÜNCÜ PERDE —

2. Borsacı — Bayım kupon mu satıyorsunuz?

Yolcu — (Duralar) Kupon mu?

2. Borsacı — Yani ya memur kuponu mu?

Yolcu — Ha.. Evet.. Kaça alıyorsun?

2. Borsacı — On beşlikse yirmiye alırım..

3. Borsacı — Ben yirmi beşe alırım...

2. Borsacı — (Yolcuya) Bir dakika teşrif eder misiniz ?

— Arkası 9 uncu sahifede —

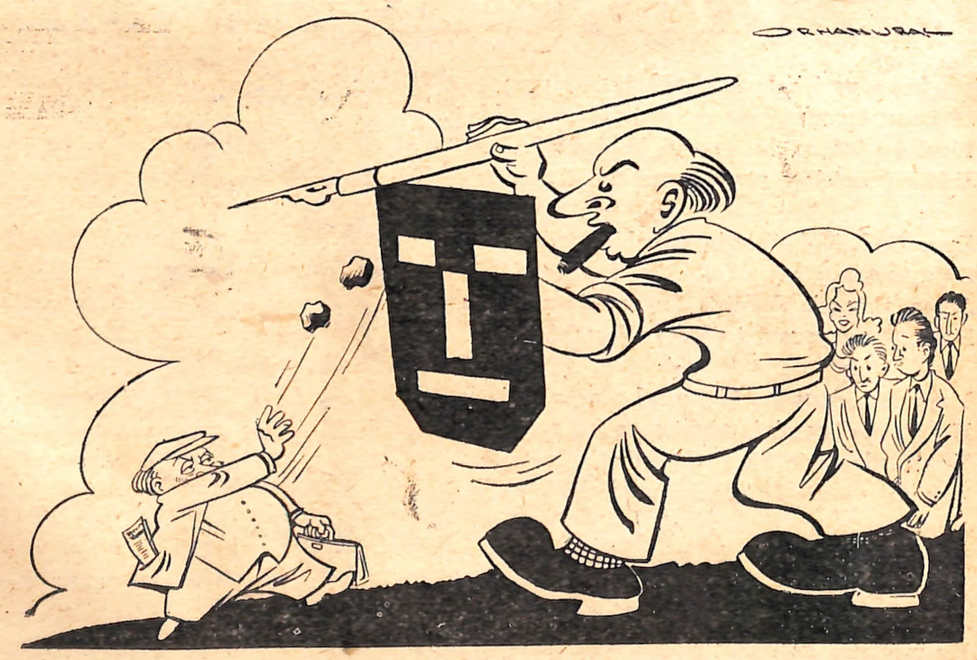

MUHSİN ERTUĞRUL - ULUNAY MÜNAKAŞASINDA:

Muhsin Ertuğrul — At atabildiğin kadar... Sen zaten atmakta çok mahirsindir!..

Erkek — Ah, nerede ise yanıp kül olacağım!..
Kadın — Ayol, ben sana kaç defa şu babadan kalan ahşap konaklarını sat demiyor muyum!..

SAYIN BAYA MEKTUP

Yazan:
Necdet Rüştü
EFE

Üç, beş sene içinde nasıl zengin oldunuz;
Doğrusu bu muamma durgunluk verir akla?...
Nasıl bu itibarı, bu serveti buldunuz?...
Eskiden meteliğe atıyordunuz takla!...

★

Bu ne sır?.. Yol gösterin; edin bir parça himmet;
Sizin zenginliğiniz ya sihir, ya keramet!..
Aman, Bayım!.. Anlatın; duyun biraz merhamet:
Nasıl bunca parayı topladınız kucakla?...

★

Yazın Ada'dasınız... Hayatta bu ne zafer!..
Kış gelir, dönersiniz apartmana bu sefer...
Temmuzda serin bir köşk, Şubatta kalorifer;
İlişiğiniz vardır ne soğuk, ne sıcakla!..

★

İnmezsiniz refahın asla şanlı atından,
Ömrünüzün farkı yok hünkâr saltanatından...
Hattâ eğlenirsiniz, gülüp bıyık altından,
Bu zamanda aç kalıp mihnet çeken ahmakla...

★

Kurtarmak şöyle dursun yalvaran bir yoksulu,
Nefretle kovarsınız fakir yetimi, dulu!..
Burada kazandınız bunca parayı, pulu;
Alâkanız yok mudur sizin hiç bu toprakla?...

★

Ne babanız bıraktı küp dolusu altınlar,
Ne evvelce kurulmuş, büyümüş işiniz var;
Sermayesiz, bilgisiz; az zamanda bu kadar,
Bu serveti yapamaz bir insan çalışmakla!..

★

Size ceza yazamaz mezarda Münkir, Nekir:
Onları şaşırtacak alnınızda duran kir!..
Siz ya mürtekipsiniz, ya hırsız, ya muhtekir;
Affediniz!.. Fırladı artık ağzımdan bakla!..

★

Bütün ümitleriniz mutlak düşecek suya,
Çünkü Tanrı çekecek yer yüzünde sorguya:
Haydan gelen malınız bir gün gidecek huya;
Sizi göstereceğiz «Alçak!..» diye, parmakla!..

Necdet Rüştü EFE

— Altın gibi kız vallahi!..
— Sahi mi?..
— Baksana... Bir düşüp bir kalkıyor!...

Karda Düşen Kadın...

Yazan: HİKMET FERİDUN ES

Geçen sene, Şubat ayının ortalarında idi. Kar yağmıştı. İki arkadaş Taksimden geçiyorduk. Bir aralık karşıdan genç bir kadın belirdi. Hava o derece soğuktu ki, insanın dünya güzellerine bile dikkat edecek hali yoktu.

Lâkin karşı kaldırımdaki kürk mantolu genç kadın tam bizim hizamıza yaklaşınca birdenbire elindeki ince bastonu kaydı. Bedîî danslar yapar gibi birkaç hareketten sonra, elbisesi ve mantosu şöyle bir dalgalandı. Ve genç kadın sırtüstü karların üzerine boylu boyuna uzandı. Ve havada sallanan iki mantar iskarpin gördük!..

Herkes durmuş bu sahneyi seyrediyordu. Hattâ caddeden geçen bir şoför bile otomobilini yavaşlatmıştı. Bazıları ona yardıma koşuyorlardı. Eğer karşıki kaldırımda olmasaydık belki biz de giderdik. Lâkin aramızda epeyce mesafe vardı. Biz gidinceye kadar herhalde onu kaldırırlardı.

Genç kadın etekleri diz kapaklarının üstünde, ayağa kalkmağa uğraşıyordu.

Arkadaşım Zeki mırıldandı:

— İnsan bu bacakların karşısında heykeltıraş olmadığına kızıyor!.. Ne biçimli şeyler!..

Şimdi karşıki kaldırımda iki delikanlı, biri genç kadının bir koluna, öteki öbür koluna girerek kendisini kaldırmağa çalışıyorlardı. Fakat zavallının ayakları herhalde pek ziyade kayıyordu ki, bir kere daha karların üstüne oturakaldı. Nihayet onu yerinden kaldırdılar. Üstünü başını, karlarını silkelediler.

Zeki hayran hayran onun arkasından bakakalmıştı:

— Ben hayatımda bu kadar güzel düşüş görmedim birader... Kadın ne kadar şahane, ne kadar san'atkârane, âdeta danseder gibi düştü. Ve ne tablo idi o!.. Ne resmi yapılacak tablo... Kar üstünde dünyanın en biçimli bacakları !.. Demek ki karda düşmek bile güzel san'atlardan bir işmiş!.. Bir marifetmiş birader... Sen ben düşsek kim bize hayran olur ki?.. Bilâkis güler geçerler... Çünkü neden? Düşmeyi bilmeyiz de ondan... «Karda düşmek!.» der geçeriz. Halbuki işte görüyorsun ya. Düşmeden düşmeğe fark var. Genç kadın bir düştü. Bütün Taksim meydanının parmağı ağzında kaldı!.. Halbuki evvelâ gelirken hiç dikkatimizi bile çekmemişti. Lâkin düşer düşmez bütün alâkamız üzerine toplandı. Ve karda yuvarlandıktan sonra, doğrusunu istersen bu kadın benim gözümde dünya güzeli haline geldi... Ne düşüştü o kardeşim... Ne düşüş!.. «İnsanlar için en güzel vaziyet nedir?..» diye sorarız. Birisi otururken mi daha güzeldir? Yatarken mi?. Koşarken mi?. Yüzerken mi?. deriz. Demek bazıları için en güzel tavır karda ayağı kayarak düşmektir. Ne yaraştı tazeye yahu... Hem bana müsaade... Gidiyorum. Arkasından yürüye-

TAKSİM GAZİNOSUNDA ELLİ YILLIK EVLİLERİN TÖRENİ YAPILDI

— Gazetelerden --

— A... Üstüme iyilik sağlık ayol... Biz törene geliyoruz„„

Sarhoş — Karıcığım sana ne yaptım, bana gene soğuk duruyorsun!..

yim. Belki bir daha düşer de yardım ederim...

Hakikaten bu Zeki acayip bir çocuktur. Bütün nasihatlerimize rağmen hâlâ uslanamamıştır. Ne yapalım ?.. Ne söylesem para etmedi. Benden ayrıldı ve gitti...

*
* *

Zeki'ye daima soruyorduk : «Kar üstünde san'atkârane düşen» sevgiliden ne haber?..

O memnun cevap veriyordu:

— Birbirimiz için ölüp bayılıyoruz. Gece gündüz beraberiz.

Hakikaten hep birlikte gezip tozuyorlardı. Yalnız bu ahbaplık bizim Zeki'ye biraz tuzluya mal oluyordu zannederim. Çünkü bir kere beni Tapuya götürdü. Kendisine şahit oldum. Üç dükkân birden sattı. Arkasından babadan kalma büyük alaturka hamamın beşte üç hissesini de elden çıkardı.

Nihayet «karda düşen güzel» bizim Zeki ile dostluk münasebetlerini tamamile kesti!.. Çocuk parasız da kalmıştı. Lâkin yine de uslanmamış, akıllanmamıştı:

— Lâkin ayağı kayıp da karda düşmek ne yaraşıyordu hasbaya!.. Diye zaman zaman ondan lâf açmağa bayılıyordu...

İşte aradan bu kadar zaman geçti. Geçen haftaki o şiddetli karlar sırasında bir gün bizim Necati ile Babıâli yokuşunun alt başından Sirkeci istasyonuna doğru yürüyorduk. Maksadımız orada otobüs beklemek ve Beyoğluna geçmekti.

Birdenbire karşıdan astrağan kürklü genç bir kadın belirdi. Gözleri bizim Necatiye ilişti.

Fakat evvelâ burada bir iki kelime ile arkadaşımı tarif edeyim.

Necati'nin sırtındaki paltonun pek zengin bir manzarası vardır. Görenler 500 - 600 liralık olduğunu tahmin ederler. Sonra çocukta ense kulak da yerindedir. Karşıdan baktınız mı?.. «Acaba zeytinyağı kıralı mı?. Yoksa derici mi?.. Kösele imparatoru mu?.. Portakal kıralı veya tereyağı veliahtı mı?.. Pirinç prensi mi?..» gibi sualler aklınıza gelir. Çalgılı kahvelerde garsonların parlatarak yer ayırdığı gebe cüzdanlı taşra delikanlılarını da pek andırır.

İşte karşıdan gelen astrağan mantolu genç kadın bu tipte olan bizim arkadaşa şöyle alıcı gözle bir baktıktan sonra pek san'atkârane bir tarzda şöyle bir sarsıldı. Ayağı kaymış gibi tavırlar takındı. Tam önümüzde !cop!» diye eteklerini havalandırarak düştü!..

Aman!.. İşte o zaman kendisini tanıdım. Eskisinden çok daha san'atkârane düşmüştü. Bu işin daha ilmini almış, daha inceleşmiş, daha zarifleşmişti.

Arkadaşım gülümsedi, yavaşça:

— Yağma yok... Biz bu senin numaranı öğrendik artık!. dedi.

Genç kadın sert sert Necati'ye bakıyordu. Onun aldırış etmediğini görünce sinirli sinirli kalktı. Üstünü başını silkti. Maamafih düştüğü yerde kar filân da yoktu ha !.. Temizlenmiş bir kaldırım!..

Necati kolumda söyleniyordu:

— Beni tanımadı... Tanısaydı bunu yapmazdı. Çünkü ayni şeyi iki kere yutacak değiliz ya birader...

Hikmet Feridun ES

SAYGI

Solelli, solak olduğu için bu ismi almıştır. Bir gün çok güzel bir kadın onu ziyarete geldi. Birlikte sokağa çıktılar. Arkalarından bakan ve Solelli'yi tanıyan biri:

— Yahu, dedi, ben onun bu kadar saygısız olduğunu bilmiyordum. Baksana, kadının sağına geçmiş...

Öbürü:

— Ne şaşıyorsun? dedi, Solağın saygısı böyle olur tabii!. Ona göre saygı tarafı elbette sol taraftır!

ASORTİ

Misafir vardı. Bayan şarkı söylüyordu. Sesi gayet beddi. Ama, misafir nazikti. Mutat cümleyi, biraz başkalaştırarak söyledi:

— Maşallah, hanımefendinin kadife gibi sesi var..

Ev sahibi hemen misafirinin koluna yapıştı:

— Aman yavaş, duyarsa sesile asorti olsun diye kadife bir rob istemeğe kalkar!

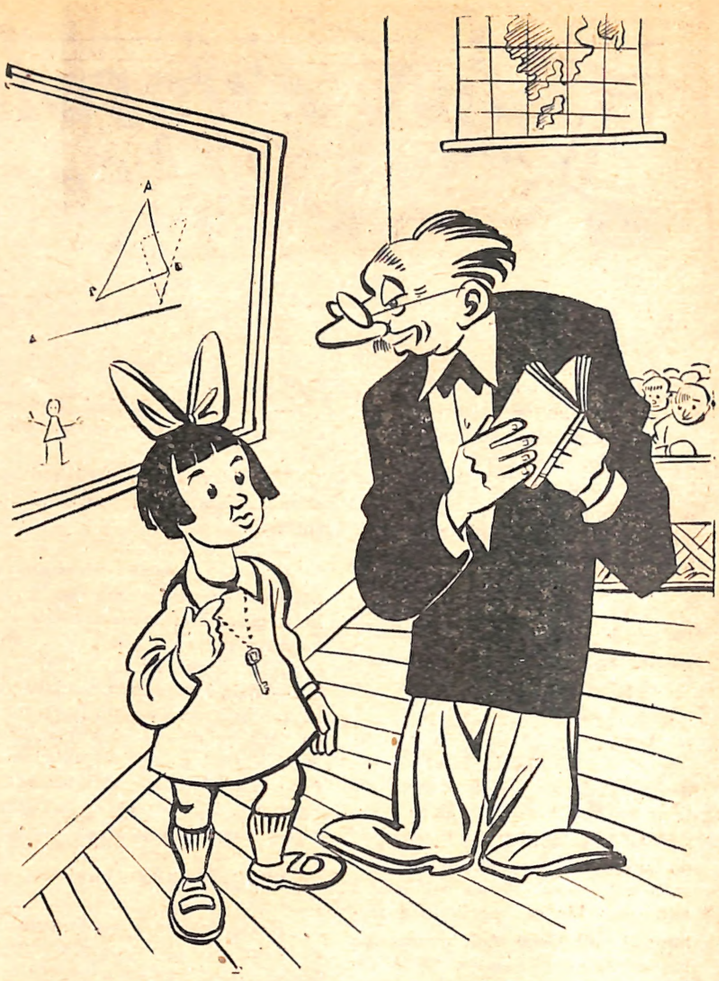

HESAP DERSİNDE:

— «Çarpmayı» ne çabuk öğrendin kızım?..

— Ben öğrenmedim, annem öğretti öğretmenim.

KUPON BORSASI

— 5 inci sahifeden —

(Uzaklaştıktan sonra) O adam sivildir, sakın satmayın, sivil polis, sabahtanberi kaç cümrü meşhut yaptı..

Yolcu — (Büyük bir hayretle) Ya...

2. Borsacı — Evet, fazla para teklif ediyor, tabiî aldanıp satmağı kabul ediyorsunuz, tam paraları alırken yakanıza yapışıyor..

Yolcu — (Daha büyük bir hayretle) Ya...

1. Borsacı — (Sokulur) Ne diyorsunuz Baya?...

2. Borsacı — (3. gösterip) Polis olduğunu söylüyorum...

1. Borsacı — (Anlıyarak) Çok doğru.. Bize satın kuponunuzu..

Yolcu — Tanesini otuzdan aşağı satmam...

Borsacılar — Pekâlâ buyurun paranızı...

Yolcu — Verin (alır) pekâlâ (3. Borsacıya) Biraz bakar mısınız? Beylere kuponumu otuz liradan sattım, şahit olun da sonradan bir iş çıkmasın.

3. Borsacı — Hay hay efendim.. Ne yapalım, kısmet onlarınmış..

Yolcu — Teşekkür ederim bir kart çıkararak) buyurun merkeze.. Ben İkinci Şube memurlarından Muzaffer!..

Geveze

APTULLAH ŞAŞMAZ, ADANA :

1 — On beş senedir evliyim, fakat geçimsizlik yüzünden nefret ettim.

2 — Geçende evlendim. Çok seviyorum ve bir çocuk var.

3 — Şimdi bana istikbal kazandıracak bir kadın seviyorum. Öbürlerinden nasıl yakamı kurtarayım.

SIRDAŞ: Aman bayım, karından nefret etmiş, bir başkasından çocuk peydahlamış. bir üçüncüsüne abayı yakmışsın. Bu beceriklilik karşısında, affedersiniz ama, bize akıl vermek değil, haltetmek düşer. Üçünü nasıl idare ediyorsunuz, siz söyleyin de biz faydalanalım!.

— 9 —

Boyasının bozulmasına kat'iyen aldırış etmiyerek, bütün bu salonları, koridorları dolduran kalabalığın kendisini ayıplıyacağını şu kadarcık umursamadan doya doya ağlamak!.. Sonra o hudutsuz gibi görünen, emniyet dolu göğse dayalı olarak kaçmak, bu sıcak yerden, bu kalabalıktan, çiçek ve şeker yüklü masalardan alabildiğine kaçmak!..

Cemil ağabey yorgun bir çehre ile onlara yaklaştı. Aslının buz gibi ellerini avuçlarının içine aldı:

— Şimdiden seni tebrik edebilir miyim Aslı!..

Aslı bir şey söyledi. Fakat bunu hiçbiri anlıyamadılar. Heyecan tahammül edilmez bir hale gelmişti. Genç kız farkında olmıyarak garip bir sevkıtabiî ile Cemil Çölün koluna girdi. Süreyya teyze neşeli şeyler söylemeğe çalışıyordu. Müstakbel damadı akrabaları bir çenber halinde sarmıştı. Cemil Çölle Aslı merdivenin başına doğru yürüdüler. Şimdi bu aşağıya doğru kıvrılan merdiven Aslıhana, uzak saadet ülkelerine giden bir şeymiş gibi görünüyordu. Bu merdivenler üçer üçer, hattâ dörder dörder atlanarak ne güzel kaçılırdı!..

Şimdi kendisini Cemil ağabeyin yanında, ona bu kadar yakın bulunca nikâh kıyılan salona bakıyor ve mırıldanıyordu:

— Yapamıyacağım... imkânı yok... imkânı yok!...

Bir çığlık buhranı geçirdiğini ancak burada, nikâh memurluğunun kapısı önünde anlamıştı. Şimdi bu salona korku içinde bakıyordu. «İmkânı yok!..» Cümlesini bir defasında o kadar hızlı söylemişti ki Cemil Çöl sordu:

— Neyin imkânı yok?..

Aslıhan buna doğrudan doğruya cevap vermedi, yalnız Cemil Çölün kulağına eğildi ve şunları söyledi:

— Kaçmak istiyorum Cemil ağabey!..

Romancı durdu, onun yüzüne dik dik bakarak cevap verdi:

— O nasıl söz?..

Cemil Çöl, âdeta korkmuştu. Bu küçük çılgından her şey ümit edilebilirdi! kaçar mı? kaçar..

Onun ipek elbise içindeki kolunu sıkarak kulağına fısıldadı:

— Ne çılgınca düşüncelerin var!..

Onların böyle bir köşede gayet yavaş ve heyecanlı bir tarzda konuşmaları kalabalığın dikkatini çekmişti. Herkes o tarafa bakıyordu. Fakat Aslı bunun farkında değildi. Evvelâ Cemil Çöl etrafında esen gayrıtabiî havayı sezdi.

— Hem dikkat et... bize nasıl bakıyorlar... Görüyor musun?

Aslı ince ve yuvarlak omuzlarını kaldırdı:

— Artık hiç bir şey umurumda değil benim..

— Ne demek o?.. Seni gören evlenmeğe değil, ölüme gidiyor sanacak...

Biraz tavırlarına, yüzüne dikkat etsene... İdam edilmeğe mi götürülüyorsun?..

— Hemen hemen!..

Cemil Çöl sesini çıkarmadı. Çocukluğundanberi tanıdığı bu küçük kızın güzel başı içinde fırtınalar esmekte olduğuna şüphe yoktu. Onu cesaretlendirmek için:

— Bak, herkes sana nasıl hayran hayran bakıyor. Yeryüzünün en güzel, en tatlı gelini sensin. Vakıa henüz gelin elbisesi giymedin ama yine ne kadar da göz kamaştırıcı bir güzelliğin var. Bir de kendini beyaz elbise ve beyaz duvak içinde tahayyül et!..

Rüyalarda âşık olunan peri padişahının kızına benzemişsin.

Hakikaten her şeye rağmen bugün Aslıhan, bakanların nefesini kesecek kadar güzeldi. Öteki müstakbel gelinler bile onu gıptalı bakışlarla süzüyorlardı.

Aslıhan Cemil ağabeye döndü. Pek mühim bir şey söyliyecekmiş gibi durdu. Fakat bu sırada müstakbel damat yanlarına yaklaştı.

Ve birdenbire üçü de sustular. Genç adamın saadetten etekleri zil çalıyordu. Romancının kolunu tuttu:

— Cemil ağabey... dedi, bu harikulâde günü yarı yarıya size borçluyum!.. Nasıl teşekkür edeyim bilmem ki?.. Fazla saadet insanları âdeta aptallaştırıyor..

Aslıhanla Cemil Çöl, bu dünyanın en iyi yürekli çocuğunu mânâsız ve sun'i bir gülüşle dinliyorlardı.

Genç adam Aslıhana döndü, kısa fakat gayet mühim bir haber verdi:

— Sıra bizim!..

Aslı geriledi:

— Bizden önce bir çift daha yok mu idi?.

— Onların nikâhları kıyıldı... işte çıkıyorlar...

Hakikaten biraz evvelki çift el sıkışarak, birçok kimselerle üpüşerek şekerler dağıtılarak, tebrikler edilerek çıkıyorlardı. Aslıhan Cemil Çölün kolunu dehşet içinde sıkıyordu. Onları tanıyan nikâh memurunun kâtibi:

— Buyurunuz efendim... dedi, sıra sizin!..

Cemil Çöl bu esnada kolundaki insanın taşlaşdığını ve son derecede ağırlaştığını hissetti. Bu etten ve deriden bir kadın değildi. Bir an içinde mermerleşivermişti!..

— **Artık babamla beraber çalışıp kazanıyoruz.**
— **Ne yapıyorsunuz?..**
— **Ben camları kırıyorum, o tamir ediyor!...**

Cemil Çöl onu cesaretlendirmek için döndü ve:

— Yürü Aslı!.. dedi.

Bunu söylerken gözünün önünde yıllarca önce, çocukken dişi ağrıyan Aslıyı dişçiye götürdüğü günü hatırlamıştı. Genç kız 12 sene evvelki aynı korku ile kolunu geri geri çekiyordu. Romancı tekrarladı:

— Yürü Aslı!..

Bunu Cemil Ağabey mi söylüyordu?.. Aslıhan ona hayretler içinde ve uzun uzun baktı.

Sonra iki erkeğin kolunda, rüyada yürür gibi ilerledi. Bir an ölüme, darağacına, elektrikli sandalyeye, giyotine gidenleri düşündü ve onları daha mes'ut buldu. Kendisi sevdiği erkeğin kolunda fakat başkasının karısı olmak üzere nikâh masasına, nikâh kıyılacak iskemleye oturmak üzere gidiyordu.

Salonun kapısı ile masa arasında mesafe ona dünyalar kadar uzun ve ıztıraplı geldi.

Nihayet üstü camlı bir masa, arkalıkları yüksek iki sandalye... ve iyi yüzül bir memur.

Sandalyelerden birine kendi oturdu. Birine beş dakika sonra kocası olacak genç ve iyi adam ilişti.

Bu sırada nikâh memuru, evvelâ Cemil Çöle döndü, ve şöyle sordu:

— Şahitlerden biri zatâlinizsiniz değil mi efendim?.

Cemil Çöl yavaşça cevap verdi:

— Evet... benim...

Aslıhan ürpererek ona baktı. Artık bu kadarı olamazdı. Müthiş bir ihanet, korkunç bir hainlik, hudutsuz bir zalimlik karşısında imiş gibi ürpermişti. Cemil Çöl kendisinin şahidi ha!.. Sevdiği adam evlenmesinde şahit!.. Buna inanmıyor ve inanmak da istemiyordu.

Maamafih Cemil Çöl, yanındaki şahit iskemlesine oturdu. Merasim başladı. Aslıhan kelimeleri anlamıyordu. Yalnız birtakım heceler işitiyordu.

Nikâh memurunun vekarlı, güzel bir sesi vardı. Ve bu ses onlara hayatın güzelliklerinden, saadetlerden bahs ediyordu. Nihayet aynı ses bir an durdu. Ve yanındaki erkeğe sordu:

— Aslıhanı zevceliğe kabul ediyor musunuz?..

Genç adam sert ve hâkim bir sesle cevap verdi:

— Evet... kabul ediyorum...

Bu sırada Aslıhanın gözleri yalnız Cemil Çöle ilişti. Kır düşmüş saçlarının altında Cemil Çölün siması balmumlaşmıştı. Sanki yüreği gözlerinde çarpıyormuş gibi ona bakıyordu.

— Devam edecek —

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFOTİN Necati

Yedir.

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerini almayınız.

Bahçekapı SALİH NECATİ ismine dikkat!

RomaN Meraklıları Adresinizi

Arif Bolat Kitabevine açık bir zarfla bildiriniz. Size katalok gönderilecektir.

MUAZZAM GRAMERLİ

TEMEL İNGİLİZCE

(Esas İzah ve Tam Telâffuz)

Memleketimizde şimdiye kadar hiç çıkmamış büyük bir (İngilizce Öğrenme) kitabı yakında neşredilecektir. 550 sahife tutan bu eserde İngiliz lisanının bütün incelik ve kolaylıkları belirtilmiş, Türkçe telâffuzlar en doğru şekilde yazılmış, bilhassa Gramer bahsi geniş ölçüde izah edilmiştir.

İngilizce öğrenmek isteyenler bu kitabı muhakkak almalıdırlar. Şimdiden bayinize sipariş ediniz.

(Basılıyor)

AHMET SAİT OĞLU KİTABEVİ

İstanbul Cağaloğlu Yokuşu No. 17/1.

TEMEL FRANSIZCA

Yazan: ABBAS TEMİZER

DİKKAT !..

Fransız lisanını, az zamanda, kolay ve çabuk öğrenmek istiyorsanız, bu kitabı okumaya mecbursunuz.

Fiyatı 200 kuruştur.

En son öğretim metotlarına göre yazılmış olan TEMEL FRANSIZCA size Fransız dilini en kısa bir zamanda muhakkak ve mükemmelen öğretir.

10 SENE GENÇLEŞME

Meşhur bir cild mütehassısının bu şayanı hayret keşfinden istifade ediniz: "Biocel" tabir edilen kıymetli bir gençlik unsuru; Şimdi yegâne cild gıdası olan Penbe renkteki Tokalon kreminde mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel kullanınız. Siz uyurken cildinizi besler ve gençleştirir. Sabahları da (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini sürünüz. Bu sayede cildiniz taze, nermin ve kadife gibi yumuşak bir hal alacaktır.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi **24H** Posta kutusu 622. İstanbul.

BİR HAKİKAT

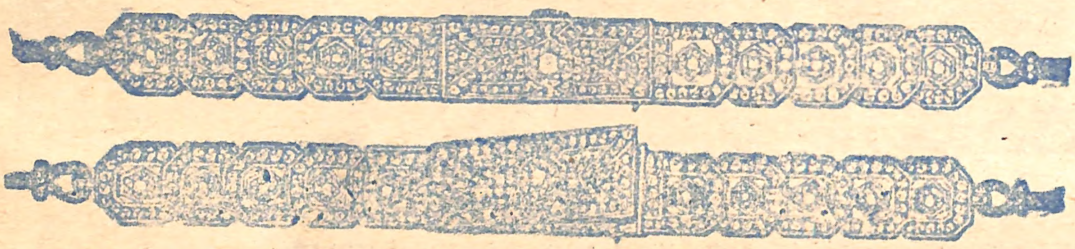

Pırlantalı ve elmaslı saatlerin bütün hakiki evsafı meşhuru âlem olan SİNGER saatlerinde toplanmıştır.

Bunun için, Saat alacağınız zaman tereddütsüz SİNGER saati alınız ve saatin üzerindeki SİNGER markasına, mağazamızın adresine dikkat etmeniz lâzımdır. Satışımız peşindir. [illegible] gibi 15 sene garantilidir.

ADRES : SİNGER SAATLERİ Mağazası — İstanbul - Eminönü No. 8

Ankara acentası: [illegible] ve Nesib Kardeş, Bankalar 30.

GRİPİN

BAŞ, DİŞ, NEZLE, GRİP

Nevralji, Kırıklık, Romatizma ve Bütün Ağrılarınızı Derhal Keser.

İcabında Üç Kaşe Alabilirsiniz.

Taklitlerinden sakınınız.

7000 SENE EVVEL

Meşur Âlimlerden Dr. [illegible]ber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, [illegible] bütün 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldani medeniyetinde biranın büyük bir yeri olduğunu söylemektedir. Bunu yalnız arpadan, bazan da acpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın basit bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

OOO

BU GÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

Bira besler, serinletir, neşe verir

TARİHTEN ÇİZGİLER

— Her türlü iktibas hakkı mahfuzdur —

VEZİR KONAKLARININ ŞENLİĞİ: CÜCELER NASIL EĞLENDİRİRLERDİ?..

(Selâmlık resm-i âlisinden avdet eden Paşaya cüce bir çimdik atar)

Paşa — Ulan ne haltettin!..

Cüce — Affedersiniz devletlûm.. Paşa efendimizi Hanımefendi sanmıştım..

Paşa — Ne dedin.. şimdi seni ayaklarımın altında gebertirim!..

Cüce — Darılmayınız efendim.. Dün akşam bana: (Öyle bir şey yap ki kabahatin özründen büyük olsun) dememiş mi idiniz?..

FAZLA ŞİŞMANLIĞA KARŞI

RADYOKARBON

TABLETLERI

Mide ve Barsakların Muntazam Çalışmasını Temin Eder

Bütün eczanelerde bulunur.

Umumi Neşriyat Müdürü: E. R. Uzman. Basıldığı yer: Ahmet Sait Matbaası